

কৃষক ৰাইজলৈ গোহাৰি

আমাৰ এই 'ঘৰে - পথাৰে' পত্ৰিকাখনৰ গ্ৰাহকভুক্ত হ'বলৈ অথবা নৱীকৰণ কৰিবলৈ বছেৰেকীয়া বৰঙণি ১০.০০ (দহ) টকা মনি অৰ্ডাৰযোগে তলৰ ঠিকনাত পঠাই যেন।

সম্পাদক
'ঘৰে-পথাৰে'

সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালকালয়
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

ঘৰে-পথাৰে

পষেকীয়া কৃষি পত্ৰিকা
অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট

এই সংখ্যাত আছে -

বিষয়	পৃষ্ঠা
□ ঘৰৰ পিছচোতালত পালন ..	২
□ উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ ...	২
□ আমাৰ একাষাৰ	৩
□ মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম	৩
□ উদ্যান শস্য	৪
□ কুকুৰা পামৰ দানা কিনিবৰ ..	৪

□ ৪২ তম বছৰ □ ৫ম সংখ্যা □ ১ মাৰ্চ - ২০২১ □ ১৬-৩০ ফাগুন, ১৯৪২ শক □ মূল্য - ১.০০ টকা

GHARE - PATHARE

PMG - 19 of 2005 - 06

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ত সমন্বিত পাম পদ্ধতিৰ গৱেষণা কেন্দ্ৰ উদ্বোধন

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় যোৰহাটস্থ মূল চৌহদত নিৰ্মাণ হোৱা সমন্বিত পাম পদ্ধতিৰ অগ্ৰণী গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ নৱনিৰ্মিত ভৱনটো যোৱা ২২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে আনুষ্ঠানিকভাৱে উদ্বোধন কৰে অসম বিধান সভাৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেন্দ্ৰনাথ গোস্বামীয়ে। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য ড° বিদ্যুৎ চন্দ্ৰন ডেকাৰ উপস্থিতিত মুখ্য শস্য বিজ্ঞানী ড° কৰ্ণশাকান্ত শৰ্মাই আঁত ধৰা এই অনুষ্ঠানত বস্তি প্ৰজ্বলন কৰি ফিতা কাটি ভৱনটো মুকলি কৰা হয়। তদুপৰি অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যোৰহাটস্থ মূল চৌহদত নিৰ্মাণ হ'বলগীয়া কৃষি বাণিজ্য বুদ্ধিমত্তা প্ৰতিষ্ঠানৰ আধাৰ শিলাও স্থাপন কৰা

মেচিন আৰু কৃষি সঁজুলি বিতৰণ কৰা হয়। ঘাঁহ শস্য গৱেষণা কেন্দ্ৰৰ মূৰব্বী ড° সেউজী বৰা নেওগে আঁত

আদৰণী ভাষণ আগবঢ়োৱা সভাখনত উপাচার্য গৰাকীয়েও ভাষণ প্ৰদান কৰে। যুটীয়া পঞ্জীয়ক ড° অনুপ কুমাৰ

অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যোৰহাটস্থ মূল চৌহদত নিৰ্মাণ হ'বলগীয়া উত্তৰ-পূব জৈৱ-প্ৰযুক্তিবিদ্যা কেন্দ্ৰৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰাৰ মুহূৰ্ত্তত অসম বিধান সভাৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেন্দ্ৰনাথ গোস্বামী কাষত অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচার্য ড° বিদ্যুৎ চন্দ্ৰন ডেকা প্ৰমুখ্যে অন্যান্য সকল

হয়। এই অনুষ্ঠানৰ আঁত ধৰে কৃষি অৰ্থনীতি বিভাগৰ অধ্যাপক ড° ৰমেন শৰ্মাই। আনহাতে অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উত্তৰ-পূব কৃষি জৈৱ-প্ৰযুক্তিবিদ্যা কেন্দ্ৰৰ আধাৰশিলা স্থাপন কৰে অধ্যক্ষ গৰাকীয়ে। তদুপৰি এই অনুষ্ঠানৰ লগতে নিৰ্বাচিত প্ৰদৰ্শনী কৃষকক স্প্ৰে

ধৰা এই অনুষ্ঠানত কৃষি সঁজুলিসমূহ বিতৰণ কৰে অধ্যক্ষ গৰাকীয়ে। এই উপলক্ষে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মাধৱ চন্দ্ৰ দাস সোঁৱৰণী প্ৰেক্ষাগৃহত আয়োজিত এখন সভাত অধ্যক্ষ গৰাকীয়ে কয় যে বিশ্ববিদ্যালয়খনৰ উত্তৰণৰ ক্ষেত্ৰত তেখেত সচেতন। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পঞ্জীয়ক অৰ্পন কুমাৰ শইকীয়াই

দাসে আঁত ধৰা এই অনুষ্ঠানত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ কৃষি গৱেষণা সঞ্চালক ড° অশোক ভট্টাচাৰ্য, কৃষি বিজ্ঞানগুৰু ড° জয়ন্ত ডেকা, সামূহিক বিজ্ঞান মহাবিদ্যালয়ৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিজ্ঞানগুৰু ড° প্ৰণতি দাস, সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° প্ৰসন্ন কুমাৰ পাঠক, স্নাতকোত্তৰ শিক্ষা সঞ্চালক ড° অজিত বৈশ্য, উত্তৰ-পূব কৃষি জৈৱ-প্ৰযুক্তিবিদ্যা কেন্দ্ৰৰ সঞ্চালক ড° বিদ্যুৎ শৰ্মা, ছাত্ৰ কল্যাণ সঞ্চালক ড° বাণা প্ৰতাপ ভূঞা, সহযোগী গৱেষণা সঞ্চালক ড° মৃগাল শইকীয়া, সহযোগী সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ, মুখ্য গ্ৰন্থগাৰিক ড° চন্দ্ৰন হাজৰিকা, নেইষ্টৰ প্ৰাক্তন বিজ্ঞানী ড° পৰাণ বৰুৱাৰ লগতে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, গৱেষক আৰু কৰ্মচাৰীসকলে অংশ গ্ৰহণ কৰে।

কৃষকৰ উপাৰ্জন দুগুণ হ'ব- প্ৰধানমন্ত্ৰী মোদী

পি এম কিষান আঁচনিৰ দ্বিতীয় বৰ্ষপূৰ্ত্তিত যোৱা ২৫ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদীয়ে কয় যে কেন্দ্ৰৰ এন ডি এ চৰকাৰে কৃষকৰ উপাৰ্জন দুগুণ কৰিবলৈ সকলো সম্ভাৱনীয় পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। এলানি টুইটযোগে প্ৰধানমন্ত্ৰী গৰাকীয়ে উল্লেখ কৰে যে কৃষকৰ উৎপাদিত ফলৰ ন্যূনতম সমৰ্থন মূল্য (এম এচ পি)ত ঐতিহাসিক

বৃদ্ধিক সম্ভৱ কৰি তোলা হৈছে। বিগত সাত বছৰত চৰকাৰে কৃষিক্ষেত্ৰত যুগান্তকাৰী পৰিৱৰ্তন আনিবলৈ বিভিন্ন আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে বুলিও প্ৰধানমন্ত্ৰী গৰাকীয়ে উল্লেখ কৰে। স্মৰ্তব্য যে দুবছৰ পূৰ্বে প্ৰধানমন্ত্ৰী গৰাকীয়ে এই দিনটোতেই পি এম কিষান আঁচনিখন মুকলি কৰিছিল।

বানপ্ৰৱণ অঞ্চলত মীনপালনৰ বাবে ল'বলগীয়া আগতীয়া ব্যৱস্থাসমূহ

অসমৰ আৰ্থসামাজিক ক্ষেত্ৰৰ উন্নতিৰ অন্যতম প্ৰধান অস্ত্ৰ হৈছে প্ৰতি বছৰে হোৱা বানপানী। ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনীতিত প্ৰধান অৰিহণা যোগোৱা কৃষি আৰু আনুসংগিক ক্ষেত্ৰৰ উন্নয়নত বানপানীৰ প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষ প্ৰভাৱে প্ৰতি বছৰে মাধমাৰ সোপাই আহিছে। যোৱা বছৰটোতো বানপানীয়ে ৰাজ্যৰ উত্ত্ৰাঞ্চল জিলাত তাণ্ডৰ চলাই প্ৰায় ৪৬২৬খন গাঁৱৰ ৫৮ লাখ মানুহক ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰে। ৰাজ্যখনৰ প্ৰায় ১.৬০ লাখ হেক্টৰ কৃষিজমি বানৰ কবলত পৰে।

থকা মীনপালন পুখুৰীসমূহ সম্ভাৱ্য বানৰ প্ৰভাৱত হ'ব পৰা ক্ষতি ৰোধ কৰিবলৈ বা হ্ৰাস কৰিবলৈ আগতীয়া সাৱধানতামূলক ব্যৱস্থা লোৱা উচিত।

মীন উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰখনতো বানপানীয়ে প্ৰভূত ক্ষতিসাধন কৰে। এইক্ষেত্ৰত নিৰ্দিষ্ট নিৰ্ভৰযোগ্য তথ্যৰ অভাৱ যদিও সমগ্ৰ মীন উদ্যোগ বিশেষকৈ মীনপালন ক্ষেত্ৰই প্ৰতি বছৰে হোৱা বানপানীৰ ফলত বিভিন্ন দিশৰ পৰা ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈ আহিছে।

আনহাতে অসমৰ বানপানী বছৰেকত ৩-৫ বাৰ পৰ্যন্ত আৰু বহুগ মাহৰ পৰা আছিন মাহলৈকে বছৰটোৰ বিভিন্ন সময়ত হোৱাৰ তথ্য আছে। সেয়ে বানপ্ৰৱণ এলেকাসমূহত যাতে বানৰ প্ৰভাৱত মীনপালনৰ অধিক ক্ষতিগ্ৰস্ত নহয়, তাৰ বাবে মীনপালকসকলে সজাগ সচেতন হৈ সাৱধানতামূলক পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিব লাগে। এই পদক্ষেপসমূহ এনেধৰণৰ -

সাধাৰণতে বানপানী অধুঘিত এলেকা ব্যৱসায়িকভিত্তিত মীনপালনৰ বাবে অনুপযুক্ত বুলি বিবেচনা কৰা হয়। কিন্তু যিহেতু ৰাজ্যখনৰ প্ৰায়বোৰ সম্ভাৱনাপূৰ্ণ ঠাইতে বানপানীৰ সমস্যা আছে আৰু পূৰ্বে বানৰ কবলত নপৰা নানা ঠাইতো আজিকালি বানপানী হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। গতিকে এনেবোৰ ঠাইত

১) পুখুৰীৰ মাছখিনিক বানপানীৰ পৰা সুৰক্ষা দিবলৈ এটা উপযুক্ত ঢাল ৰাখি মজবুতকৈ নিৰ্মাণ কৰা পাৰৰ অতি প্ৰয়োজন। পাৰটোৰ উচ্চতা ঠাইডোখৰত সাধাৰণতে হোৱা সৰ্বোচ্চ পানীৰ সীমাতকৈ কমেও এক মিটাৰ ওখ হ'ব লাগে। বান অহাৰ আগতেই মীনপালকসকলে পুখুৰীৰ পাৰৰ যাৱতীয় মেৰামতি আদি কৰি ল'ব লাগে, যাতে হেঁচা প্ৰতিহত কৰি পাৰটোৱে পুখুৰীৰ মাছখিনিক ৰক্ষণাবেক্ষণ দিব পাৰে। প্ৰয়োজন হ'লে বাঁহ, গছৰ ঠাল আদিৰে (২ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমত চাওক)

**অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ সম্প্ৰসাৰণ
শিক্ষা সঞ্চালকালয়ৰ পৰা প্ৰকাশিত
পষেকীয়া কৃষি পত্ৰিকা
'ঘৰে-পথাৰে'
নিয়মীয়াকৈ পঢ়ক আৰু পঢ়ুৱাওক।**

- সম্পাদক

ঘৰৰ পিছতোতালত পালন কৰিব পৰা উন্নত জাতৰ কুকুৰা

হাঁহ-কুকুৰা পালন অসমৰ কৃষক জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। অতীজৰে পৰা আমাৰ কৃষকসকলে থলুৱা হাঁহ-কুকুৰা বা অন্যান্য পশু-পক্ষী পালন কৰি আহিছে। অৱশ্যে আগতে এইবোৰ কেৱল নিজৰ পৰিয়ালৰ চাহিদা পূৰণৰ বাবেহে পালন কৰা হৈছিল। এতিয়া পৰিস্থিতি সলনি হৈছে। এতিয়া প্ৰতিটো পদক্ষেপতে ব্যৱসায়িক চিন্তাধাৰাৰে আগবঢ়াৰ সময়। সেয়ে কুকুৰা পালনৰ সফলতাৰ ক্ষেত্ৰতো উন্নত সঁচ তথা বিজ্ঞানসন্মত প্ৰতিপালন আৰু পৰিচালনা অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ।

ঘৰৰ পিছতোতালত পালন কৰিব পৰা উন্নত জাতৰ কুকুৰাৰ সঁচ : বনৰজা, কামৰূপা, বেইনব' ৰোষ্টাৰ, গ্ৰামপ্ৰিয়া, শ্ৰীনিধি, গিৰিৰাজা, স্বৰ্ণধাৰা, কলিঙ্গ ব্ৰাউন,

কুৰইলাৰ ইত্যাদি।

উন্নত জাতৰ কুকুৰাৰ বৈশিষ্টসমূহ :

১) এই প্ৰজাতিৰ হাইব্ৰীড কুকুৰাসমূহ উন্নত সঁচৰ বিদেশী কুকুৰাৰ লগত দেশীয় কুকুৰাৰ প্ৰজনন ঘটাই উদ্ভাৱন কৰা হৈছে। ইহঁতৰ উৎপাদন ক্ষমতা বেছি আৰু অসমৰ পৰিবেশৰ লগত সহজে খাপ খাব পাৰে।

২) এই কুকুৰাবোৰৰ প্ৰতিপালনৰ ব্যয় কম আৰু সেই অনুপাতে উৎপাদন যথেষ্ট বেছি।

৩) জন্মৰ পৰা ১৫০-১৭০ দিনৰ ভিতৰত এই কুকুৰাবোৰে কণী পৰা আৰম্ভ কৰে আৰু বছৰি ১৫০-২০০ টা পৰ্যন্ত কণী উৎপাদন কৰিব পৰা ক্ষমতা আছে।

৪) এই কুকুৰাবোৰৰ কণীৰ বৰণ বগুচুৱা হয় আৰু ওজন প্ৰায় ৫৪-৬০ গ্ৰাম হয়।

৫) এই কুকুৰাবোৰৰ পাখিৰ বৰণ থলুৱা কুকুৰাৰ দৰে বগুচুৱা অথবা ভিন্ন বৰ্ণৰ সংমিশ্ৰণ থকা।

৬) এই কুকুৰাবোৰৰ প্ৰতিপালন ব্যয় কম। পিছতোতালত ঘূৰি-ফুৰি সেউজীয়া শাক-

জাবৰ খুচৰি পোক-পৰুৱা আদি খায়ো এই কুকুৰাই অধিক উৎপাদন কৰিবলৈ সক্ষম।

৭) এই কুকুৰাবিলাকে স্বাভাৱিকতে প্ৰতিকূল পৰিবেশৰ লগত নিজকে

উন্নত তথা বাহিৰা শত্ৰু যেনে - কাউৰী, চিলনী, নেউল আদিৰ পৰা সুৰক্ষা দিব লাগে।

বিভিন্ন জাতৰ উন্নত কুকুৰা আৰু থলুৱা কুকুৰাৰ উৎপাদন ক্ষমতা :

উৎপাদন ক্ষমতা	গ্ৰামপ্ৰিয়া	শ্ৰীনিধি	বনৰজা	স্বৰ্ণধাৰা	গিৰিৰাজা	কামৰূপা	থলুৱাজাত	বেইনব' ৰোষ্টাৰ	কলিঙ্গ ব্ৰাউন	কুৰইলাৰ
কণী উৎপাদন বছৰেকত (সংখ্যা)	১৫০-১৬০	১৫০	১২০-১৫০	১৮০-১৯০	১৫০	১২০-১৩০	৬০-৭০	২০০	২০০	১৬০
প্ৰথম কণী পাৰোতে বয়স (দিন)	১৬০-১৬৫	১৬০-১৭০	১৬০	১৫৫-১৬১	১৬৬	১৮০-২০০	১৯৮-২১৫	১৮০	১৬০	১৪০-১৬০
কণীৰ ওজন (গ্ৰাম)	৫৫-৬০	৫৩-৫৫	৫০-৫২	৫৫-৬০	৫০-৫৫	৫২	৪০-৪২	৫৩-৫৮	৫৪	৫০-৫৫
কণীৰ বৰণ	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা	বগুচুৱা
কুকুৰাৰ বৰণ	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী	বহুৰঙী
বয়সস্থ মাইকী কুকুৰাৰ ওজন (কিঃগ্ৰাঃ) ২৮০ দিন	১.৮-২.৫	২.৫-৩.০	৩.০	৩-৩.৫	৩.৩	১.৬	১.৫	১.৯	১.৬	১.৯
বয়সস্থ মতা কুকুৰাৰ ওজন (কিঃগ্ৰাঃ) ২৮০ দিন	২.০-২.৫	২.৩-৩.৫	৪.০-৪.৫	৪.০	৪.৫-৫.৫	২.০	২.০-২.৫	২.২-২.৭	২.৬	২.৪-৩.০
মৃত্যুৰ হাৰ	৪	৪	৪	৪	৪	৪	৪	৪	৫	৪

পাচলি, ঘাঁহ-বন, পাকঘৰৰ পেলনীয়া খাদ্য, মুকলি পথাৰত থকা শস্য, গোবৰ-

খাপখুৱাই ল'ব পাৰে যদিও ইহঁতক জন্মৰ পৰা ১৫-২০ দিনমানলৈ কৃত্ৰিম

ড° মিহিৰ শৰ্মা
ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ শৰ্মা

উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ খেতি

আঁহজাতীয় শস্যৰ ভিতৰত মৰাপাট অন্যতম। ই এবিধ লাভজনক খেতি আৰু আমাৰ ৰাজ্যৰ আঁহজাতীয় শস্যৰ মুঠ কৃষিভূমিৰ সিংহভাগ দখল কৰি আছে। যোৱা ২০১৮-১৯ বৰ্ষত অসমৰ প্ৰায় ৬৬ হেজাৰ হেক্টৰ কৃষিভূমিত মৰাপাটৰ খেতি কৰি প্ৰায় ৭৬২ হেজাৰ টন উৎপাদন হৈছিল। এইবিধ শস্যই জাতীয় আৰু দেশৰ অৰ্থনীতিত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাই আহিছে। মৰাপাটৰ আঁহৰ পৰা বস্তা, বেগ, বিভিন্ন ধৰণৰ অলংকাৰিক সামগ্ৰী তৈয়াৰ কৰা হয়। মৰাপাটৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা বিভিন্ন সামগ্ৰী আৰু অশোধিত আঁহ ৰপ্তানি কৰি আমাৰ দেশে বছৰি বহু টকা

উপাৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হয়। অসমত তিতামৰা (কেপচুলাৰিজ) আৰু মিঠামৰা (অলিট'ৰিয়াছ) এই দুয়োবিধ মৰাপাটৰে খেতি কৰা হয়। এই মৰাপাট দুবিধৰ খেতি উন্নত কৃষি পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি কৰিলে আমাৰ কৃষকে ভাল উৎপাদন ও উন্নতমানৰ মৰাপাট পাবলৈ সক্ষম হ'ব। সেয়ে মৰাপাটৰ উন্নত কৃষি পদ্ধতিৰ সম্পৰ্কে চমুকৈ আলোচনা কৰা হ'ল।

জাত নিৰ্বাচন : অসমৰ বাবে অনুমোদিত তিতামৰাৰ উন্নত জাতবোৰ হৈছে - জে আৰ চি-২১২, জে আৰ চি-৩২১, জে আৰ চি-৭৪৪৭, ইউ পি চি-৯৪, এন চি জে-৭, অপেশ্বৰী আৰু খ্যাতি। আনহাতে

মিঠামৰাৰ উন্নত জাতবোৰ হ'ল - জে আৰ অ'-৫২৪, জে আৰ অ'-৭৮৩৫, জে আৰ অ'-৬৩২, হেল-২, তৰপ আদি।

খেতিৰ সময় : তিতামৰা সিঁচাৰ উপযুক্ত সময় হ'ল মাৰ্চৰ মাজভাগৰ পৰা এপ্ৰিললৈ আৰু মিঠামৰাৰ মাৰ্চৰ মাজভাগৰ পৰা মে' মাহলৈ।

বীজৰ পৰিমাণ : শাৰীবদ্ধভাৱে সিঁচিলে তিতামৰাৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ৮০০-৯০০ গ্ৰাম আৰু মিঠামৰাৰ বাবে ৬৬০-৮০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন। আনহাতে ছটিয়াই সিঁচিলে তিতামৰাৰ বাবে বিঘাই প্ৰতি ১৩০০-১৫০০ গ্ৰাম আৰু মিঠামৰাৰ বাবে ৮০০-৯০০ গ্ৰাম বীজৰ প্ৰয়োজন।

পথাৰ প্ৰস্তুতি : মৰাপাট খেতিৰ বাবে পলসুৱা বালিচঁহীয়া মাটি উপযোগী। মাটিডবা ৫-৬ বাৰ হালবাই মৈয়াই সমান কৰি ল'ব লাগে। উইপৰুৱা, উইচিৰিগ্ৰ আদি পোকে যাতে শস্য নষ্ট কৰিব নোৱাৰে তাৰ বাবে মালাথিয়নৰ গুড়ি ঔষধ প্ৰতি বিঘাত ৪ কিঃগ্ৰাঃ হিচাপত ছটিয়াই মাটিৰ লগত ভালদৰে মিহলাব লাগে। মাটিৰ অম্লতা (পি.এইচ) ৫.৫তকৈ কম থকা মাটিত অম্লতা অনুযায়ী ২.৫-৪.০ কুইণ্টল চূণ প্ৰতি বিঘাত সিঁচাৰ প্ৰায় ২১ দিনৰ আগতে প্ৰয়োগ কৰি মাটিৰ লগত ভালদৰে মিহলাই দিব লাগে। এনেধৰণে চূণ প্ৰত্যেক তিনি বছৰৰ মূৰে মূৰে প্ৰয়োগ কৰা দৰকাৰ। সাৰৰ পৰিমাণ আৰু প্ৰয়োগ প্ৰণালী : মাটিডবা প্ৰস্তুত কৰাৰ সময়ত বিঘাই প্ৰতি ৬-৭ কুইণ্টল গোবৰ বা পচনসাৰ প্ৰয়োগ

কৰিব লাগে। জৈৱিক সাৰে মাটিৰ গুণাগুণ উন্নত কৰাৰ লগতে ৰাসায়নিক সাৰৰ কাৰ্যদক্ষতা বৃদ্ধি কৰে। তিতামৰাৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ১২ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ২০ কিঃগ্ৰাঃ চূপাৰ ফছফেট আৰু ৭ কিঃগ্ৰাঃ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব আৰু মিঠামৰাৰ ক্ষেত্ৰত ৯ কিঃগ্ৰাঃ ইউৰীয়া, ২০ কিঃগ্ৰাঃ চূপাৰ ফছফেট আৰু ৬ কিঃগ্ৰাঃ পটাছ সাৰ প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। আধাভাগ ইউৰীয়া আৰু চূপাৰ ফছফেট সাৰৰ লগতে সমুদায় পটাছ সাৰ মাটি প্ৰস্তুত কৰাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰি বাকী থকা আধাভাগ ইউৰীয়া ও ফছফেট সাৰ বীজ সিঁচাৰ ডেৰমাহৰ পিছত টপড্ৰেছিং কৰিব লাগে। খেতিডবাৰ পানী থাকিলে ইউৰীয়া সাৰ ৩০ গ্ৰাম (৩%) প্ৰতি লিটাৰ পানীত মিহলাই

(৪ পৃষ্ঠাৰ ৩ কলমত চাওক)

(১ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

বানপ্ৰৱণ অঞ্চলত মীন..

দুৰ্বল অংশত গোজ দি মাটি থাপি ধুমুচৰ সহায়ত আটিল কৰি দিব লাগে। পাৰটোত যাতে ঘাঁহৰ আৱৰণ থাকে, কোনো অংশ যাতে উন্মুক্ত হৈ নাথাকে তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। ঘাঁহৰ আৱৰণে পাৰৰ মাটিক বৰফুণ আৰু বানৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰভাৱৰ পৰা কিছু পৰিমাণে হ'লেও ৰক্ষা কৰে।

২) বানপানীৰ ঢল বা অত্যধিক বৰফুণৰ ফলত পুখুৰীৰ পাৰ উপচি পৰি পানীৰ সোঁতৰ লগত পোহনীয়া মাছ ওলাই যোৱাত বাধা দিবৰ বাবে পুখুৰীৰ চাৰিওফালে ঘন জালেৰে বেৰি দিব লাগে। বাঁহ বা গছৰ ডালৰ খুটি পুখুৰীৰ চাৰিওপাৰত মজবুতকৈ পুতি তাত জালখন ৰখি বা তাঁৰৰ সহায়ত ভালদৰে বান্ধি দিব লাগে। জালখনৰ মাটিত লাগি থকা অংশটোত মাটি গুজি দি বাঁহৰ কামিৰে মাটিত লাগি থকাকৈ বান্ধি বা গধুৰ শিল, হুঁটা আদি দি মেৰিয়াই দিব লাগে যাতে পানীৰ

সোঁতে সহজে একেৰাই নিব নোৱাৰে।

৩) এই সময়ছোৱাত পোহনীয়া মাছখিনিৰ আকৰ্ষণ কৰি ৰাখিব পৰাকৈ পুখুৰীৰ মাজভাগত খাদ্য যোগানৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। মাছৰ প্ৰাকৃতিক খাদ্য প্লাংকটন, পেৰিফাইটন আদি উৎপাদনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় পদক্ষেপ ল'ব লাগে। নিয়মিত হাৰত চূণ, জৈৱিক সাৰ প্ৰয়োগ কৰাৰ লগতে পেৰিফাইটন উৎপাদনৰ বাবে পুখুৰীৰ মাজত বাঁহৰ গোজ, জেং, কাঠৰ টুকুৰা, তামোলৰ ঢকুৱা, নাৰিকলৰ পাত আদি সহজতে পোৱা সামগ্ৰী ৰাখিব লাগে। এইবিলাকৰ ওপৰত গধুৰ শিল, হুঁটা বা খুটি পুতি বা আন কোনো উপায়েৰে স্থানচ্যুত নোহোৱাকৈ ৰাখিব লাগে।

অসমৰ কিছুমান বিলত মাছমৰীয়াসকলে মাছ আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সিঞ্জল, পানসোঁৰা আদি গছৰ ঠাল-পাত ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়। কিছুমান কৃত্ৰিম আৱেস্তনী যেনে গাভীৰ পুৰণা টায়াৰ, কংক্ৰিট বা প্লাষ্টিকৰে সজা আৱেস্তনী আদি

পুখুৰীৰ ঠায়ে ঠায়ে ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে প্ৰায়বিলাক মাছেই এইবোৰত আশ্ৰয় লৈ পানীৰ সোঁতত ওলাই নোযোৱাকৈ থাকে।

৪) বানপানীৰ সন্তাৱনাপূৰ্ণ অঞ্চলৰ মীনপালকসকলে পুখুৰীৰ মাছখিনি ধৰি আন নিৰাপদ স্থানৰ পুখুৰীলৈ স্থানান্তৰ কৰাৰ সুবিধা থাকিলে সময় থাকোতেই সেই সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

৫) আন একো উপায় নাথাকিলে লোকচানৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ বানপানী হোৱাৰ আগতেই বিক্ৰীৰ উপযোগী মাছসমূহ ধৰি বিক্ৰী কৰিব লাগে।

৬) আজিকালি অন্যান্য পশুধনৰ দৰে পুখুৰীত পালন কৰা মাছৰো বীমা কৰাৰ সুবিধা হৈছে। ব্যৱসায়িকভাৱে মাছপালন কৰা সকলে এই সুবিধা লৈ নিজৰ জীৱিকা সুৰক্ষিত কৰিব পাৰে।

৭) অতিমাত্ৰা বানপানী হোৱা অঞ্চলৰ পুখুৰীবিলাকত মীনপালকসকলে বানপানী নোহোৱা সময়ছোৱাত হু স্বম্যাদী মীনপালনৰ পৰিকল্পনা কৰিব পাৰে। এই

কৌশল অনুযায়ী বছৰৰ ছেপ্তেম্বৰ-অক্টোবৰ মাহৰ পৰা মাৰ্চ মাহ পৰ্যন্ত প্ৰায় ছমাহ মাছ পালন কৰিব পাৰিব। এইখিনি সময়ত পৰিবেশৰ তাপমাত্ৰা কম থকাৰ বাবে মাছৰ বৃদ্ধি আশানুৰূপ নহয়। সৰু আকাৰত বজাৰত চাহিদা থকা মাছৰ প্ৰজাতি যেনে - কুঁটি, মালি, কাঁৱে, কান্দুলী আদি পালন কৰি লাভৱান হ'ব পাৰিব।

৮) বানপ্ৰৱণ অঞ্চলৰ পুখুৰীবোৰত বানপানী শুকুৱাৰ পিছত পৰিষ্কাৰ তথা প্ৰস্তুত কৰি লৈ বছৰৰ শেহতীয়া পোনা সংগ্ৰহ কৰি বিজ্ঞানসন্মত পদ্ধতি অনুসৰি পালন কৰি পিছৰ বছৰ বান অহাৰ আগতেই (মাৰ্চ-এপ্ৰিল) মাহত ড্ৰপ পোনা হিচাবে বিক্ৰী কৰিব পাৰে।

৯) বাঁহৰ কামি, জাল আদিৰে সজা নিৰ্মাণ কৰি লৈ তাৰ ভিতৰত বানপানীৰ সময়ছোৱাত মাছ ৰাখি বানৰ পিছত পুখুৰীত মেলি দিব পাৰে। ওপঙি থকা সজাৰ ভিতৰতো সাময়িকভাৱে মাছখিনি (বিশেষকৈ মাছপোনা) সুৰক্ষিত কৰি

ৰাখিব পাৰে।

১০) বানপানী সন্তাৱনাপূৰ্ণ অঞ্চলত অনুমোদন নথকা বিদেশী মাছৰ প্ৰজাতি যাতে পালন কৰা নহয়, তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। বানপানীৰ লগত পুখুৰীৰ পৰা ওলাই এনে মাছ নৈ, বিল আদি প্ৰাকৃতিক উৎসত সোমালে থলুৱা প্ৰজাতিৰ মাছসমূহৰ বাবে বিপদজনক হোৱাৰ লগতে সমগ্ৰ পৰিবেশতন্ত্ৰলৈ ভাবুকি কঢ়িয়াই আনে।

ওপৰোক্ত পদক্ষেপসমূহৰ দ্বাৰা মীনপালকসকলে বানপানীৰ প্ৰভাৱত হ'ব পৰা ক্ষয়ক্ষতি কিছুপৰিমাণে হ'লেও হ্ৰাস কৰি জীৱিকা সুৰক্ষিত কৰিব পাৰে।

বানপানীৰ পিছত পুখুৰীৰ পৰিচৰ্যা : বানপানী হৈ যোৱাৰ পিছত পুখুৰীত জাল মাৰি মাছৰ সংখ্যা, স্বাস্থ্য আদি লক্ষ্য কৰিব লাগে। বাহিৰৰ পৰা পানীৰ সোঁতত সুমুৱা অদৰকাৰী বা বিদেশী মাছ আদি দেখিলে লগে লগে নিৰ্মূলৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। পানীৰ গুণাগুণৰ উপৰিও মেটেকা, পুনি, (৪ পৃষ্ঠাৰ ৪ কলমত চাওক)

আমাৰ একাষাৰ

ফাগুণৰ বঙীণ পলাশ

“নিয়ৰ ফুলে শৰৎ যে আহে

পলাশ ফুলেৰে বহাগ,

পোহৰ ফুলেৰে তুমি যে আহা

মৌলে আনা যে আকাশ”

(কবি নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈ)

প্ৰকৃতিৰ বুকুলৈ ফাগুণ মাহৰ আগমন হোৱাৰ লগে লগে আকাশ থিয়ই ফুলি উঠা পলাশ ফুলবোৰে কি যে মনোৰম সৌন্দৰ্যৰ মেলা পাতে। শীতৰ ঠেৰেঙা লগা জাৰে লঠাঙা কৰি থৈ যোৱা উদ্ভিদৰাজ্যত পলাশ ফুলে বসন্তৰ বতৰা কঢ়িয়াই অনাৰ লগতে যেন মানুহৰ গালে মুখে ফাকুৱাৰ বং সিঁচাৰ গোপন পৰিকল্পনা কৰে। কবি কুলৰ মন প্ৰাণ আলোড়িত কৰা পলাশৰ সতে ফাগুণৰ আছে এক এৰাব নোৱাৰা নিবিড় সম্পৰ্ক। ফাগুণ মানেই যেন পলাশৰ পূৰ্ণ প্ৰয়োভ। এই শোভাভৰ্ণকাৰী পলাশক ঠাই বিশেষে ভিন ভিন নামেৰে জনা যায় যদিও ইয়াৰ বং ৰূপ আৰু গুণৰ ৰহস্য অভিন্ন।

জুইৰ শিখা যেন বঙীণ পলাশ ফুল সংস্কৃত ভাষাত কিনচুৱা, হিন্দীত টেচু, ইংৰাজীত বাষ্টাৰ্ড টিক নামেৰে পৰিচিত। গছজোপাক বৈজ্ঞানিক গুণাগুণৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি বুঢ়িয়া মনচপাৰমা লাম নামেৰে নামাকৰণ কৰা হৈছে। কেৰেলা ৰাজ্যত পলাশ ফুলৰ প্ৰচলিত নাম প্লাচু অথবা চামাত। পাঞ্জাবী কবিৰ কবিতাত পলাশ ফুল বৰ্ণিত হৈছিল ‘ঢাক’ নামেৰে। টেলেঙ্গনা ৰাজ্যত মাদগু বা টেচু নামেৰে খ্যাত। পলাশ হ’ল ৰাৰখণ্ডৰ ৰাজ্যিক ফুল।

কবিগুৰু ৰবিন্দ্ৰনাথৰ প্ৰিয় ফুল পলাশ। পলাশ ফুলৰ অবিহনে শান্তি নিকেতনত যেন বসন্ত উদ্‌যাপনৰ কল্পনাই কৰিব পৰা নগৈছিল। কবিজনাৰ গান আৰু কবিতা সৃষ্টিত পলাশে বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আহিছে। কথিত আছে যে শিৱ-পাৰ্বতীৰ অন্তৰংগ মুহূৰ্ত্ত হঠাৎ কোনো এক অজ্ঞাত কাৰণত দেৱীৰ উতলি উঠা খঙৰ পৰিণতিত জুইৰ জলন্ত শিখাৰ দৰে ৰঙা পলাশ ফুলৰ সৃষ্টি হৈছিল। সেয়েহে ফাগুণ মাহত উদ্‌যাপিত শিৱৰাত্ৰী উৎসৱৰ অন্যতম ফুল পলাশ। উল্লেখ্য যে কোনো কোনো ঠাইত নৱগ্ৰহৰ পূজা-অৰ্চনাত পলাশ ফুল বহুলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। বাস্তৱাত্মকভাৱে বহুতে গৃহ প্ৰৱেশৰ সময়ত কৰা মাঙ্গলিক অনুষ্ঠানত পলাশ ফুল ব্যৱহাৰ কৰে।

পলাশ ফুল প্ৰাকৃতিক বং উৎপাদনৰ এক প্ৰধান উৎস হিচাপে অতীজৰে পৰা স্বীকৃত হৈ আহিছে। পূৰ্বতে ফাগুণ মাহৰ অন্যতম ৰঙৰ উৎসৱ ফুকুৱাত পলাশ ফুলৰ বং ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। বৰ্তমান আন্মিক, খাৰকীয় অথবা এলকহলিক পদ্ধতিৰে পলাশ ফুলৰ পৰা নিষ্কাশিত বং বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰাকৃতিক সূঁতা বুলাই তেনে সূঁতা বস্ত্ৰ উদ্যোগত ব্যৱহাৰ কৰা দেখা গৈছে। উল্লেখ্য যে এনে প্ৰাকৃতিক ৰঙেৰে বুলোৱা সাজপাৰ পৰিধান কৰি মানৱ দেহত চিঠেটিক ৰঙে সৃষ্টি কৰা বিভিন্ন উপসৰ্গৰ পৰা শৰীৰটোক ৰক্ষা কৰাৰ লগতে সূৰ্য্যৰ জীৱকুলৰ বাবে অনিষ্টকাৰী অতি বেঙুনীয়া ৰশ্মিৰ পৰা নিজকে ৰক্ষা কৰিব পাৰি।

অনুপম সুন্দৰতাৰে সম্মোহিত কৰি ৰাখিব পৰা পলাশ ফুলৰ ৰঙৰ অন্তৰ্হিত বহস্য উদঘাটনৰ বাবে বৈজ্ঞানিকসকলে চলাই অহা সুস্ক্ৰুতিসুস্ক্ৰুত পৰ্য্যবেক্ষণৰ দ্বাৰা এই কথা স্পষ্টকৈ জনা গৈছে যে পলাশৰ সুন্দৰ বং সৃষ্টিৰ মুখ্য কাৰণ হ’ল - ফুলপাহত সন্নিবিষ্ট হৈ থকা সাতবিধ ফ্লেভনয়ড জাতীয় পদাৰ্থ, তিনিবিধ গ্লুক’চাইড ক্ৰমে - কৰেপচিন, আইচ’কৰেপচিন, ছালফিউৰিন, অন্য কেইবিধমান মনস্পাৰাইড, আইচ’মেনস্পাৰাইড, বিউটিন আৰু আইচ’বিউটিন নামৰ ৰাসায়নিক যৌগৰ সংযোজন।

এই দ্ৰব্যসমূহৰ উপস্থিতিৰ উপৰিও গছজোপাৰ ভিন ভিন অংশত আৰু বহুকেইবিধ মানৱ দেহৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় ৰাসায়নিক দ্ৰব্য থকাৰ তথ্য জানিবলৈ পোৱা যায়। সেয়েহে পলাশ গছৰ ফুল, পাত, শিপা ইত্যাদি অংশত চিকিৎসা বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন ঔষধ প্ৰস্তুতকৰণত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। মানুহৰ প্ৰস্ৰাৱজনিত ৰোগ, ডায়েবিটিচ, পাচক গ্ৰন্থিত হোৱা ঝাঁ, দেহৰ কোনো অংশ ৰঙা হৈ উঠি উঠা, শৰীৰৰ তেজ পৰিষ্কাৰ কাৰ্য্যত পলাশ ফুল ব্যৱহাৰ হয়। পলাশ গছৰ গুটি গুড়ি কৰি পোৱা পাউদাৰ, খৰ-খজুৱতি আৰু পলাশ গছৰ শিপা (অণুজীৱ প্ৰতিৰোধক) কুকুৰীকণা অসুখৰ চিকিৎসাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰে।

পলাশ গছৰ গুটিৰ শাহটোৰ পৰা বাদাম আৰু তিল তেলৰ ঠিক সম্পৰ্য্যায়ৰ ৮০% তেল পাব পাৰি। পলাশ তেল চাবোন প্ৰস্তুতকৰণ কাৰখানাত ব্যৱহাৰ কৰা হয়। পলাশ গছৰ কাঠ কোমল হ’লেও পানীৰে সিঁজ হৈ থকা বস্ত্ৰ তৈয়াৰ কৰিবলৈ এনে কাঠ ব্যৱহাৰ কৰি সুফল পোৱা বুলি জনা গৈছে। সেইদৰে গছজোপাৰ গাৰ পৰা ওলোৱা আঠা খাদ্য হিচাপে ব্যৱহাৰ হয়। বংগ দেশত ‘কিন’ নামেৰে পৰিচিত পলাশৰ আঠা দেহক আঁচলি কৰি ৰাখিব পৰা ঔষধ আৰু শৰীৰৰ কোনো অংশত হঠাতে হোৱা ৰক্তক্ষৰণ বন্ধ কৰিবৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হয়। গছজোপাৰ শিপাৰ পৰাও এবিধ টান আৰু খহতা

(৪ পৃষ্ঠাৰ ৩ কলমত চাওক)

মাহটোৰ কৃষিকৰ্ম

১৬ চ’তৰ পৰা ১৫ বহাগ, ১৯৪২-৪৩ শক

পথাৰ শস্য

১। বাৰিষাকালত ১ মিটাৰ বা ততোধিক গভীৰতাৰ পানী থকা মাটিত বাওধানৰ খেতি কৰা হয়। এইখিনিতে উল্লেখ কৰা ভাল যে উত্তৰ পাৰ সমভূমি সংমণ্ডলৰ বাবে অনুমোদিত পদ্মপানী, পানীন্দ্র, পদ্মনাথ আৰু ৰায়দা ১৬-০৬ জাত কেইটা বৰ্ণ সংকৰ আৰু অধিক উৎপাদনক্ষম। ইয়াৰ ভিতৰত পদ্মপানী নামৰ বাওধানবিধ ১৮৫ দিনতে চপাব পৰা হয় বাবে “উষ্ণ” বেমাৰৰ পৰাও হাত সাৰিব পাৰি।

২। ফাগুণ - চ’ত মাহতে বাওধানৰ বীজ সিঁচিব লাগে। আগৰ শস্যৰ নৰা আৰু মূঢ়াবিলাক জুই জলাই পুৰি পেলাব লাগে। এনে কৰিলে কৃমি আৰু অন্যান্য পোক-পৰুৱাৰ পৰা বহু পৰিমাণে হাত সাৰিব পাৰি। বীজ সিঁচাৰ আগতে বিঘাই প্ৰতি ১০ কিলোগ্ৰাম হিচাবে নিম আৱৰিত ইউৰীয়া ছটিয়াই মাটিৰ লগত মিহলাই দিব। (নিম আৱৰিত ইউৰীয়া, ৫০ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়াৰ লগত ৫০০ মিঃ লিঃ নিমতেল মিহলাই তৈয়াৰ কৰিব পাৰি।) প্ৰয়োগ কৰাৰ আগতে মিশ্ৰণটো হালধীয়া বৰণৰ নোহোৱা পৰ্য্যন্ত এখন ডাঠ পলিথিন কাগজৰ ওপৰত মেলি থব লাগে।

৩। ওপৰিধিঃ ১০ কিঃগ্ৰাঃ নিম আৱৰিত ইউৰীয়া ধানে পোখা মেলাৰ সময়ত প্ৰয়োগ কৰিব।

৪। বাওধানৰ খেতি একক শস্য নাইবা আৰ্হধানৰ লগত মিশ্ৰিত খেতি হিচাবে কৰিব পাৰি। মিশ্ৰিত খেতি কৰিলে ৮ কিঃ গ্ৰাঃ আৰ্হধানৰ লগত ২ কিঃ গ্ৰাঃ বাওধান মিহলাই এবিঘা মাটিত সিঁচিব লাগে। কেৱল বাওধানৰ খেতি কৰিলে এবিঘা মাটিত ১০ কিঃগ্ৰাঃ বীজ ব্যৱহাৰ কৰিব।

৫। বাওধানৰ বীজ নিৰ্বাচন আৰু শোধন আৰ্হ নাইবা শালিধানৰ ক্ষেত্ৰত অৱলম্বন কৰা পদ্ধতিকে অনুসৰণ কৰিব।

আৰ্হ ধান :

১। আৰ্হধানৰ কঠীয়া পথাৰত ৰোৱাৰ পৰা ২৫-৩০ দিন হ’লে প্ৰথমবাৰ নাইট্ৰ’জেনযুক্ত সাৰ উপদ্রুইং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। চপৰ জাতৰ আৰ্হধানৰ ক্ষেত্ৰত বিঘাই প্ৰতি ৪ কিঃ গ্ৰাঃ আৰু ওখ জাতৰ ক্ষেত্ৰত ২ কিঃ গ্ৰাঃ হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব। অলাগজিাল ঘাঁহ-বনবিলাক সময়মতে নিৰ্গণ কৰি দিব।

২। এই সময়ছোৱাত পথাৰত যাতে যথেষ্ট জীপ থাকে তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব। জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা থাকিলে মাটি শুকাই যোৱাৰ আগতে পানী যোগান ধৰিব।

ধানৰ পোখা মেলা আৰু মণি ধৰাৰ পৰা ফুল মেলালৈকে এই সময়ছোৱা পানীৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ ক্ষেত্ৰত আটাইতকৈ জটিল সময়।

৩) ধানত ফুল ফুলাৰ পৰা মণি ধৰাৰ সময়তে দ্বিতীয়বাৰ ৪ কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া উপদ্রুইং কৰিব। থলুৱা ধানৰ ক্ষেত্ৰত ২

কিঃ গ্ৰাঃ ইউৰীয়া উপদ্রুইং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব।

৪) শস্যৰ অনিষ্টকাৰী কীট-পতংগ বিলাক নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে তলত উল্লেখ কৰা ঔষধৰ যিকোনো এবিধ ৫০-৬০ লিঃ পানীৰ লগত নিৰ্দিষ্ট জোখত মিহলাই বিঘাই প্ৰতিস্প্ৰে কৰিব।

কীট-পতংগ	ঔষধৰ নাম	পৰিমাণ
মজাখোৱা, পাতমেৰুৱা	ক্ল’ৰপাইৰিফচ্ ২০ ইচি	১২০ মিঃ লিঃ
মজাখোৱা, পাত আৰু	কাৰবফুৰাণ ৩ জি	৪ কিঃ গ্ৰাঃ
গা-গছ কটা	ফৰেট ১০ জি	১.৪ কিঃ গ্ৰাঃ
চৰহা	ক্ল’ৰপাইৰিফচ্ ২০ ইচি	১২০ মিঃ লিঃ
ভূৰপোক, শুৰপোক	ক্ল’ৰপাইৰিফচ্ ২০ ইচি	১২০ মিঃ লিঃ

পথাৰত জীপ থাকিলে দানা জাতীয় ঔষধখিনি পোনে পোনে শস্য তলীত ছটিয়াই দিব।

কুঁহিয়াৰ :

১। বহাগ মাহত কুঁহিয়াৰ ৰুলে গজালি ওলোৱা আগহে ৰুব। নহলে শিপা ওলাই পোখা মেলোতে সময় লব আৰু কুঁহিয়াৰ সময়মতে পূৰ্ণ নহব।

২। সাৰ প্ৰয়োগ :

সাৰৰ নাম কিঃ গ্ৰাঃ (বিঘাই প্ৰতি)

ইউৰীয়া ৪০

একক চুপাৰ ফচফেট ৬০

মিউৰেট অৱ পটাছ ১৫

অন্যথা যদি ডিএপি প্ৰয়োগ কৰে -

ইউৰীয়া ৩৪

ডিএপি ২০

মিউৰেট অৱ পটাছ ১৫

৩। সাৰ প্ৰয়োগৰ সময় আৰু পদ্ধতিঃ

সমুদায় ফচফৰাচ আৰু পটাচৰ আধা অংশ ৰোৱাৰ আগতে খলত প্ৰয়োগ কৰি মিহলাই লব। ইউৰীয়া ১/৩ ভাগ আগ ৰোৱাৰ সময়ত আৰু বাকীখিনি প্ৰথমবাৰ মাটি চপাওতে প্ৰয়োগ কৰিব। থাকি যোৱা পটাচখিনি ইউৰীয়া উপদ্রুইং কৰোতে প্ৰয়োগ কৰিব। ৰোৱাৰ ১০০ দিনৰ ভিতৰত সাৰ প্ৰয়োগ সম্পূৰ্ণ কৰিব।

৪। গা-গছ বা আগ বিন্ধোৱা আৰু মজাখোৱা পোকে আক্ৰমণ কৰা গছবিলাক উভালি পুৰি পেলাব। এইবিলাক পোক নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে তলত উল্লেখ কৰা ঔষধ এবিঘা তলীত প্ৰয়োগ কৰিব পাৰে-

ঔষধৰ নাম	পৰিমাণ (মিঃ লিঃ)	পানী (লিঃ)
মন’ক্ৰট’ফচ	১৫০-২০০	১৫০

পোন্ধৰ দিনৰ অন্তৰে অন্তৰে ২/৩ বাৰ স্প্ৰে কৰিলে এনেবিলাক পোকৰ আক্ৰমণৰ পৰা কুঁহিয়াৰ ডৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰি।

মূঢ়া কুঁহিয়াৰ :

১। কুঁহিয়াৰৰ কটাৰ পিচত তলী ডৰা ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰি কোৰেৰে ভেটি বিলাক ভাঙি দিব লাগে। শাৰীৰ মাজৰ খালি ঠাই বিলাকত গঁজালি মেলা নতুন আগ ৰুই পূৰ কৰি দিব।

২। ভেটিবিলাক ভঙাৰ পিচতে গোবৰ নাইবা পচন সাৰ মূঢ়াবিলাকত প্ৰয়োগ কৰিব। ইয়াৰ পিচতে প্ৰতি বিঘা তলীত ৪৫ কিঃ গ্ৰাম ইউৰীয়া, ৬০ কিঃ গ্ৰাম একক চুপাৰ ফচফেট আৰু ১৫ কিঃ গ্ৰাম মিউৰিয়েট অৱ পটাছ এবাৰত নাইবা ৬০ দিনৰ ভিতৰত দুবাৰ উপদ্রুইং হিচাবে প্ৰয়োগ কৰিব।

গ্ৰীষ্মকালীন মণ্ডমাহ :

১। গ্ৰীষ্মকালীন মণ্ডমাহৰ পাতত দাগপৰা, লেবেলি যোৱা আদি বেমাৰৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ’লে দাইথেন এম -৪৫ ঔষধ ২৫০ গ্ৰাম ১০০ লিঃ পানীত মিহলাই প্ৰতি বিঘা তলীত স্প্ৰে কৰিব। মোৱা পোক, চঁই শোহা গান্ধী, চঁই বিন্ধোৱা পোক, পাতগুৰুৱা আদি পোকৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ’লে মালাথিয়ন ঔষধ ২০০ মিঃ লিঃ ১০০ লিঃ পানীত মিহলাই প্ৰতি বিঘা তলীত স্প্ৰে কৰিব।

ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ

উদ্যান শস্য

এই সময়ত কৃষকসকলে ফল-মূলৰ বাগিচাত ল'বলগীয়া পৰিচালনাসমূহ এনেধৰণৰ -

কল : নতুনকৈ কলৰ বাৰী পাতিবৰ বাবে মাটি ডোখৰ চাহ কৰি কলৰ জাত অনুযায়ী নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত গাঁত খন্দাৰ ব্যৱস্থা কৰক আৰু মাহটোৰ শেষৰ ফাললৈ পুলি ৰোৱা কাম আৰম্ভ কৰিব পাৰে। পুৰণা কলৰ বাৰী মাটিত জীপ ৰাখিবলৈ ৮-১০ দিনৰ মুৰে মুৰে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। বৰষুণ পৰিলে পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোলাগে। কল গছৰ গাত থকা শুকান পাত বা পচা পটুৱাবোৰ আঁতৰাই পেলাওক। কলডিল ওলোৱা গছৰ গুৰিত এটা মাত্ৰ পোখা পুলি ৰাখিব লাগে।

নাৰিকল : নাৰিকল গছৰ গুৰিৰ মাটিত জীপ ৰাখিবৰ বাবে প্ৰতি ১২-১৫ দিনৰ মূৰত পানী দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। পানী যোগান ধৰাৰ পিচত গছৰ চাৰিওফালে মাটিত ধানখেৰ বা মেটেকা আদি জাপি দিলে মাটিৰ জীপ ৰখাত সহায় হয়। গছৰ গুৰিত সৰহ পৰিমাণে পচন সাৰ বা শুকান গোবৰ প্ৰয়োগ কৰিলে মাটিয়ে পানী ধৰি ৰখাত সহায় হয়। যোৱা মাহত যদি কৰা নহ'ল, তেন্তে গছত থকা শুকান পাত বা শুকান খোৰাৰ বখোৱাবোৰ বা শুকাই যোৱা ফুলৰ খোকবোৰ কাটি আঁতৰাই আনক আৰু তলৰ পাতবিলাকৰ গুৰিত জমা হৈ থকা শুকান ফুল বা ঘুঙলাবোৰ আঁতৰাই পৰিষ্কাৰ কৰক। নতুনকৈ নাৰিকলৰ বাৰী পাতিবলৈ হ'লে মাটি ডোখৰ চাহ নিৰ্দিষ্ট দূৰত্বত (২৫ ফুট X ২৫ ফুট) একোটাকৈ গাঁত খন্দক। পাচত গাঁতবোৰত খেৰ বা শুকান পাত আদি ৰাখি পুৰি পেলাওক।

নেমুটেঞ্জ : গছৰ গুৰিৰ মাটিত যাতে জীপ থাকে তালৈ মন কৰক। গছত থকা পুৰঠ ফলবোৰ ততাতৈয়াকৈ চপাই দিয়ক। এই সময়ত গছত ফুলৰ কলি ওলাই আৰু কিছুমানত ফুল ফুলিবলৈ ধৰে, লগে লগে কোঁহ পাত ওলাবলৈ ধৰে। গতিকে গছত পোক বা বেমাৰৰ নিৰাময়ৰ কাৰণে কোনো ঔষধ নছটিয়াব। গছৰ পৰা শুকান ডালবোৰ কাটি দিয়ক। গছৰ গুৰিত ২-৩ ফুট ওপৰলৈ এটা চূণ প্ৰলেপ দিয়ক।

সুমথিৰা টেঞ্জ : নতুনকৈ যদি সুমথিৰা টেঞ্জৰ বাৰী পাতিবৰ বাবে চিন্তা কৰিছে তেন্তে সহজে পানী ওলাই যাব পৰা ৰ'দ ঘাই ওখ চানেকীয়া মাটি বাছনি কৰি হাল-কোৰ মাৰি চাহ কৰক আৰু প্ৰতি ৫ মিটাৰ (১৫ ফুট) আঁতৰে আঁতৰে একোটা গাঁত খান্দি পুলি ৰোপণ কৰক। এই সময়ত গছত ফুল ওলোৱা, পুলি ৰোৱা সময় বাবে গছত কেতিয়াও পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ ছটিয়াব নোলাগে। গছৰ পৰা শুকান ডালবোৰ কাটি দিয়ক। পুৰণি বাৰীৰ মাজৰ লাগনি গছত থকা মাজৰ সৰু সৰু ফলবোৰ

চিঙি দিয়ক। পৰিলে ধৰা পুৰঠ ফলবোৰ পাৰি আনক। নতুনকৈ বাৰী পাতিবৰ বাবে ওখ বালিচহীয়া মাটি বাছনি কৰি হাল-কোৰ মাৰক আৰু ভাল সঁচৰ বীজ আনি ওখ ভেটি তৈয়াৰ কৰি বীজখিনি সিঁচি দিয়ক। নতুবা পলিখিনি বেগত মাটি ভৰাই দুটাকৈ বীজ সিঁচক।

মধুৰি আম : ফল নধৰা আৰু আগৰ পৰা শুকাই অহা ডালবোৰ কাটি দিয়ক। গছৰ তলৰ মাটিখিনিত পাতলীয়াকৈ কোৰ মাৰক। পুৰঠ হ'ব ধৰা ফলবোৰ চিঙি আনক। নতুনকৈ পুলি ৰোৱাৰ বাবে কোৰ মাৰি মাটি ডোখৰ চাহই ৭-৮ মিটাৰ আঁতৰে আঁতৰে একোটা গাঁত খন্দক।

আম : এই সময়ত আম গছত ফুল ওলাবলৈ ধৰিছে। গতিকে গছৰ তলত খোঁৱা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰক যাতে ফুলৰ খোপাবোৰত পোকে আক্ৰমণ কৰিব নোৱাৰে। ফুল ফুলাৰ সময়ত গছত পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ ছটিয়াব নোলাগে। মাটিত যথেষ্ট পৰিমাণে জীপ থাকিলে অনুমোদিত পৰিমাণৰ সাৰ আৰু গোবৰ প্ৰয়োগ কৰক। গছৰ গুৰিত ৰ মিটাৰ ওপৰলৈ চূণৰ প্ৰলেপ দিয়ক।

লিচু : লিচু গছতো এই সময়ত ফুল ফুলিবলৈ ধৰাৰ বাবে পোক বা বেমাৰৰ বাবে ঔষধ নছটিয়াব। মাটিত জীপ থাকিলে অনুমোদিত পৰিমাণৰ সাৰ আৰু গোবৰ প্ৰয়োগ কৰক। গছৰ গুৰিত ১ মিটাৰ ওপৰলৈ চূণৰ প্ৰলেপ দিয়ক।

জালুক : গছৰ গুৰিত সাৰুৱা মাটি জাপি দিয়ক। জালুক জোপাৰ গুৰিৰ ওফুট অংশ ডাল বা লটি নোহোৱাকৈ ৰাখক। তললৈ ওলমি যোৱা লতাবোৰ ওপৰলৈ তুলি আশ্ৰয়কাৰী গছত বগাই যাব পৰাকৈ বান্ধি দিয়ক। যদি পাতত টেমুনা পোকে আক্ৰমণ কৰিছে তেন্তে দশমিক এক শতাংশ শক্তিক মালাথিয়নৰ মিশ্ৰণ ছটিয়াওক।

ড° বাৰ্জেন্দ্ৰ প্ৰসাদ দাস

(অৱসৰী অধ্যাপক, অঃকৃঃবিঃ)

(৩ পৃষ্ঠাৰ ১ কলমৰ পৰা)

ফাগুণৰ ৰঙীণ পলাশ ...

সূতা পাব পাৰি যাৰ ব্যৱহাৰৰ যোগেদি বিভিন্ন ধৰণৰ ৰচী প্ৰস্তুত কৰা হয়। গতিকে দেখা যায় ফাগুণৰ বতাহত সৌন্দৰ্য্যৰ পোহৰ মেলা পলাশ জোপাৰ অৰ্থনৈতিক উপযোগিতা যথেষ্ট বেছি।

অসমৰ উৰ্বৰ ভূখণ্ডত সৰ্গোৰে গজি উঠি ফাগুণৰ আকাশত হেঙুলীয়া ৰহন সনা পলাশ ফুলৰ কমলীয়তাই অসমীয়া সাহিত্য জগতৰ প্ৰসিদ্ধ কবি, গীতিকাৰ, সুৰকাৰ, নাট্যকাৰসকলৰ ভিন ভিন সৃষ্টিত অলেখ খোৰাক যোগাই আহিছে। কবি নিৰ্মল প্ৰভা বৰদলৈ, নৱকান্ত বৰুৱা, ভূপেন হাজৰিকাদেৱৰ পৰা আৰম্ভ কৰি গীতিকাৰ খগেন মহন্ত, অৰ্চনা মহন্তৰ গীতৰ সুৰত পলাশে যেন অতি সৰল ৰূপত প্ৰাণ পাই

উঠিছে। সেইদৰে 'পলাশৰ ৰং' বোলছবিৰ গীতেৰে মানুহৰ মন বিমোহিত কৰি ৰাখিছে।

প্ৰতিটো ফাগুণতে পলাশে ধৰিত্ৰীৰ বুকুত নৱ নৱ সৃষ্টিৰ বীজ সিঁচে। উৎসৱমুখৰ হৈ পৰা প্ৰকৃতিয়ে এটি বছৰক বিদায় দি নতুন এটা বছৰক আদৰি অনাৰ পূৰ্ণ প্ৰস্তুতি চলায়। পলাশ ফুলাৰ বতৰতে অসমীয়া শিপিনীয়ে তাতৰ শালত সপোন ৰচে - প্ৰিয়জনক আদৰাৰ সপোন। ৰঙীণ পলাশ ফুলৰ বহনে জিলিকি উঠা 'ফাগুণ' তুমি সঁচাকৈয়ে সকলোৰে অতিকৈ আপোন।

ড° মীৰ্জিত গগৈ

(২ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

উন্নত পদ্ধতিৰে মৰাপাটৰ ..

হস্তচালিত স্প্ৰে মেচিনেৰে সিঁচাৰ ডেৰমাহ আৰু দুমাহৰ পিছত দুবাৰ স্প্ৰে কৰিব লাগে। **জীৱাণুসাৰ প্ৰয়োগ :** মৰাপাটৰ বীজখিনি এজট বেক্টৰ আৰু পি.এচ.বি. জীৱাণুসাৰ প্ৰতিবিধৰে ৫০ গ্ৰামকৈ প্ৰতি কিঃগ্ৰাঃ বীজৰ হিচাপত মিহলাই সিঁচিব লাগে। জীৱাণুসাৰে মাটিৰ উৰ্বৰা বৃদ্ধি কৰাৰ লগতে শস্যৰ পৰিপুষ্টিত অৰিহণা যোগায়। এজট বেক্টৰে বায়ুমণ্ডলৰ নাইট্ৰ'জেন মাটিত সংস্থাপন কৰাৰ বিপৰীতে পি.এচ. বি. জীৱাণুসাৰে মাটিত থকা জটিল গঠনৰ অদ্ৰৱীয় ফছফৰাছক শস্যৰ সহজলভ্য অৱস্থালৈ অনাত সহায় কৰে।

বীজ সিঁচা পদ্ধতি : শাৰী পদ্ধতিত বীজ সিঁচিলে দুটা শাৰীৰ মাজত ২২-২৫ ছেঃমিঃ আৰু দুটা পুলিৰ মাজত ৫-৭ ছেঃমিঃ ব্যৱধান ৰাখিব লাগে।

বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ আৰু প্ৰতিপালন : পুলি গজি উঠাৰ ৩-৪ সপ্তাহৰ পিছত ঘনকৈ গজা পুলিবোৰ ২-২^১/_২ ইঞ্চি দূৰত্বত পাতলাই দিয়াৰ লগতে প্ৰথমবাৰ বন-বাত হাতেৰে নিৰাই দিব লাগে। শাৰী শাৰীকৈ সিঁচা খেতিত নিৰণিয়ন্ত্ৰ চলাই বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি। প্ৰয়োজন সাপেক্ষে গজালি ওলোৱাৰ ডেৰমাহৰ পিছত দ্বিতীয়বাৰ বন-বাত নিৰাব লাগে। ৰাসায়নিক দৰৱৰ দ্বাৰাও বন-বাত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পাৰি। এই ক্ষেত্ৰত ফ্ল'ক্স'বেলিন ৩ মিঃলিঃ প্ৰতি লিটাৰ পানীত মিহলাই বীজ সিঁচাৰ তিনিদিন আগতে মাটিত স্প্ৰে কৰিব লাগে।

শস্য চপোৱা আৰু গোঁৱোৰা পদ্ধতি : অধিক উৎপাদন আৰু উন্নতমানৰ মৰাপাটৰ আঁহ পাবৰ বাবে শস্যৰ ছেঁই ধৰিব ধৰা অৱস্থাতে গছবোৰ কাটিব লাগে। মৰাপাট পুৰঠ হ'বলৈ ৪ মাহ সময় লাগে। কটাগছবোৰ ১৫-২০ ছেঃমিঃ ব্যাসৰ মুঠা (১০-১৫ ডাল) বান্ধি পথাৰত থিয়কৈ ৩-৪ দিন থৈ দিব লাগে আৰু পাতবোৰ সৰিলে বোৱতী পানী বা পৰিষ্কাৰ পুখুৰীত গোঁৱোৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। সোনকালে

গোঁৱ খাবলৈ প্ৰতি মুঠাতে ৩-৪ ডালকৈ ধৈনচা বা ছানহেম্প গছ সুমুৱাই দিব লাগে। পানীত মৰাপাটৰ মুঠাবোৰ শাৰী শাৰী ও ওচৰা-ওচৰিকৈ বান্ধি জাক প্ৰস্তুত কৰি ল'ব লাগে। সম্ভৱ হ'লে ইয়াৰ ওপৰত আৰু এটা তৰপ মৰাপাটৰ মুঠা বান্ধি জাপি দি তাৰ ওপৰত মেটেকা, ধানখেৰ, উলুখেৰ, কেতুৰীৰ পাত আদিৰে ঢাকি দিব লাগে। জাক পানীৰ তলত ৰাখিবলৈ ওপৰত ওজন থকা গধুৰ বস্ত্ৰ যেনে - ইটা, শিল, শুকান কাঠৰ টুকুৰা আদিয়ে হেঁচা দিব লাগে। জাক পানীত উটি নাযাবলৈ বাঁহৰ খুটি পুতি ৰছীৰে বান্ধি থ'ব লাগে। গোঁৱোৰাৰ সময়ত পানীৰ উষ্ণতা ৩২-৩৪° চেলছিয়াছ হ'ব লাগে। পানীৰ উত্তাপৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এই গোটেই প্ৰক্ৰিয়াটো ১০-৩০ দিনৰ ভিতৰত সম্পন্ন হয়। তাৰপিছত আঁবোৰ ঠাৰিৰ পৰা এৰুৱাই পৰিষ্কাৰ পানীত ধুই ৰ'দত ৩-৪ দিন ভালদৰে শুকুৱাব লাগে। আঁবোৰ বাঁহৰ ডাঁৰ বান্ধি কোমল ৰ'দত শুকুৱাব লাগে। বেছি টান ৰ'দত শুকুৱালে আঁবোৰৰ উজ্জ্বলতা হ্রাস পায় আৰু দুৰ্বল হয়। আঁবোৰ ধুবৰ সময়ত ভেঁকুৰ কালচাৰ ব্যৱহাৰ কৰিলে উন্নতমানৰ আঁহ পোৱা যাব।

উন্নত জাতৰ ব্যৱহাৰ আৰু উন্নত কৃষি পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি কৰা এবিধা মাটিৰ পৰা প্ৰায় ৩-৪ কুইণ্টল মৰাপাটৰ উৎপাদন পাব পৰা যায়।

ড° অঞ্জুমালা ডেকা

(১ পৃষ্ঠাৰ ৫ কলমৰ পৰা)

বানপ্ৰৱণ অঞ্চলত মীন..

কচু, দল আদি অপতৃণৰ বিস্তাৰ নিৰীক্ষণ কৰি নিৰ্মূলৰ বাবে যাৱতীয় ব্যৱস্থা

ড° বিভা চেতিয়া বৰা

কুকুৰা পামৰ দানা কিনিবৰ সময়ত মনত ৰাখিবলগীয়া কথা

ব্যৱসায়িক ভিত্তিত কুকুৰা প্ৰতিপালন কৰোঁতে সদায় উচ্চমান বিশিষ্ট দানা ব্যৱহাৰ কৰা উচিত। পালকসকলৰ সুবিধাৰ্থে তলৰ কথাখিনি আগবঢ়োৱা হ'ল-

- ১) দানা কিনোঁতে সদায় সুনাম থকা প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰাহে কিনা উচিত।
- ২) দানা সদায় নতুনকৈ বনোৱা আৰু সতেজ হোৱা উচিত। পুৰণা বৰ্ধন পেলোৱা অৱস্থাত দানাৰ গুণমান সদায় নিম্নস্তৰ হয়। বৰষুণত ভিজা আৰু মখা বন্ধা দানা বৰ্জন কৰা উচিত।
- ৩) নামী প্ৰতিষ্ঠানৰ দানাৰ বস্তাবোৰ সদায় নতুন, জোৰা-টপলি নমৰা আৰু মেচিনত ভালদৰে চিলাই কৰা থাকে।
- ৪) দানাৰ থকা বিভিন্ন উপকৰণসমূহ কুকুৰাবোৰে খাব পৰা মজলীয়া আকাৰৰ হ'ব লাগে। দানা বেছিকৈ গুৰি হ'লে শুকান আৰু আঠা লগা ধৰণৰ হয়। এনে দানা কুকুৰাৰ বাবে মুঠেই সুস্থানু নহয়।
- ৫) বস্তাবোৰত দানাৰ পৰিচয় স্পষ্টকৈ লিখা হ'ব লাগে আৰু লেবেলখনত দানাৰ নাম, বনোৱাৰ তাৰিখ, দানাৰ ওজন, দাম আৰু বেটু নম্বৰ আদি লিখা থাকিব লাগে।
- ৬) দানা কিনোঁতে ইয়াৰ কেইটামান বস্তাৰ সঠিক ওজন নিজে জুখি লোৱা উচিত। বস্তাত থকা দানাৰ সঠিক ওজন পাবৰ বাবে মূল ওজনৰ পৰা বস্তাৰ ওজন বাদ দি ল'ব লাগে। দুই এটা সুনাম থকা প্ৰতিষ্ঠানৰ বাহিৰে অসমত বিক্ৰী হোৱা দানাৰ সৰ্বোচ্চ ওজন যোগ থকা অৱস্থাত থাকে।
- ৭) দানাৰ বস্তাবোৰ পামলৈ নিওঁতে ইয়াক বৰষুণ আৰু ধূলিৰ পৰা বচাই নিবৰ বাবে ভালদৰে ঢাকি নিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত।

দানা খোৱা ঘৰ : দানাৰ বস্তাবোৰ ভালদৰে ৰাখি থবৰ বাবে এটা সুন্দৰ শুকান গুদামৰ আৱশ্যক। গুদামৰ বেৰ আৰু মজিয়া পকী হ'ব লাগে, কোনো ধৰণৰ খিকী আদি থাকিব নালাগে। বস্তাবোৰ ৰাখিবৰ বাবে কমেও ১ ফুট ওখ কাঠৰ চাং হোৱা উচিত।

শ্ৰীমতী ৰীমা শইকীয়া, শ্ৰীকুল প্ৰসাদ কলিতা

বছৰেকীয়া বৰঙণি : ১০.০০ টকা।

প্ৰতিখনৰ মূল্য : ১.০০ টকা।

প্ৰকাশৰ স্থান : অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয়, যোৰহাট - ১৩।

সম্প্ৰসাৰণ শিক্ষা সঞ্চালক ড° প্ৰসন্ন কুমাৰ পাঠকৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত

আৰু প্ৰচাৰিত। অসম কৃষি বিশ্ববিদ্যালয় অফছেট ছপাশাল, যোৰহাট - ১৩ ত মুদ্ৰিত।

মুখ্য সম্পাদক : ড° ৰণজিৎ কুমাৰ সাউদ